

Skattejagt

Har lyst til at finde en båd på bunden af din store fladskærm
og trække den på land.
Har lyst til at rokke båden som en vugge med os ombord.
Har lyst til ryste ordene her i et raflebæger og kaste dem efter
båden og vuggen og dig og mig. Ordene her.
Hvert eneste et af dem isprængt runer af dragende stof.
Ved nøjagtig hvordan man gør når jeg lige først får prøvet
det som barn i første klasse igen.

(- hvoad venter jeg på)

Sshhh

De solagtigt glinsende flaksere besætter sig selv.
Det starter med et vellykket hop.
Skal lige love for at det udvikler viden. Det giver ikke mening
at teste om de forskellige data har med liv at gøre.
De solagtigt glinsende flaksere liv i dette tilfælde.
Spring det over. Men ellers er flaksernes kampberedskab i orden.
De vil slå til ved højlys dag på vej til mørket! Nu!
Med kamptrænede kønsceller placeret strategisk nøgne steder
i krop og sorg siger det sshhh.

(- sshhh)

Under downloading af den app der bruges til dannelse af matrix-koden til min personlige bevidsthed groede håret på de nysgerrige feer og deres børn i fri biologi i min fri fantasi. Det tog tid.

Jeg rejste mig for at tjekke hvornår jeg skulle gå til min gate.

Et navn lød som et fremmedsproget nødråb i højtaleren.

Gennem øjenkrogen antog jeg manden der rejste sig med et sæt for at være splinterny.

Afgangen var forsinket.

Og så kunne man få noget af prisen tilbage.

Og så ville jeg komme for sent.

Og så kunne jeg nå at få en kop kaffe til.

Og så skinnede lysene ude fra landingsbanerne mig i håret på de nysgerrige feer og deres børn i fri biologi i min fri fantasi. Downloading failed.

(- at lukke øjnene og lade som om det er det man gør)

Jeg gik med min mor i den ene hånd og små klokkeblomster til farfar under jorden i den anden og resten af livet i den tredje. På kirkegården i et brus fra skovene et sted længere borte end jeg nogensinde har været.

Dengang de knasende lyde i gruset under vores fødder lød så ligetil at jeg til stadighed kan høre dem i drømme om natten.

Dengang nogen blev lysende havde der ikke været lysende i nogen ting før dengang nogen blev alger havde der ikke været alger før dengang nogen blev vennemennesker havde der ikke været vennemennesker før dengang nogen blev blommosten havde der ikke været blommosten i nogen ting før dengang nogen blev spisekroge havde der ikke været spisekroge før dengang nogen blev ingen havde der ikke været ingen i nogen ting før dengang nogen blev hjertelus havde der ikke været hjertelus før dengang nogen blev febertræer havde der ikke været febertræer i nogen ting før dengang nogen blev frit uransagelige havde der ikke været frit uransagelige før dengang nogen blev kvarker havde der ikke været kvarker i nogen ting før dengang nogen blev hvad som helst havde der ikke været hvad som helst i nogen ting før og omvendt.

(– og indvendt og bagvendt og udvendt og modvendt)

Dommeren der i en periode har været en eller anden andens nu i Kina boende datters bonusmor møder en chauffør i nogenlunde samme situation.

De gifter sig. Og har senere en velskabt ny baby sammen på størrelse med dem selv dengang de var babyer hver på sin måde.

Der går fire år.

Så skriver dommeren i friske vendinger på sin blog om fornemmelsen af snigende kedsomhed der har bredt sig til alle organer og er begyndt at blive til ubehag i ansigtet. Når hun ser sig i spejlet ligner hun efterhånden flere tusinde forskellige slags ensformige grimasser på en prik.

Det har hun ikke tænkt sig at blive ved med, får vi at vide.

Hvorpå hun straks giver sig til at ændre sit job og foto og herkomst til en snurren så hurtig for øjnene af sine følgere at jeg ikke kan skelne om det er hende eller mig eller andre der snurrer hurtigere og hurtigere frem i tiden. Så forsvandt det pludseligt.

(– hvem har så lige fundet på hallo)

Til træning

Den menneskelige krops evner til at forfalske bevægelserne især de målbare der bruges til at starte cykler med. Nåh! De evner er i aftagende. Virkelig! Eller var det i hvert fald forleden dag refererede bodyguiden i mit bodycenter og så scrollede op fra sit nye wrist watch's særlige nyhedskanal.

(- i mysteriefamilie med støvregn)

Entré

Den fineste blandt smilende enlige fædre i mands minde medbringer en flaske vin og ser søgende på værtindens øjne og giver hende et knus.

Hans datters pubertet kan bryde ud når som helst.

Alle holder vejret mens hun ser sig søgende omkring og giver værtinden et knus.

Parret der lever af at være et firma med børnepolitik som speciale glæder sig og venter sig.

De har vindruer med og beder idet de træder ind ad døren om skyndsomst at blive vist til stedets skraldepose.

For de har hver sit tomme papkaffekrus som de godt vil af med.

De ser søgende ned i skraldeposen og på fedtpletterne i køkkenet og giver værtinden et knus.

Singlen de kalder en dreng kommer med frugter fra egen have.

Han ser uden videre søgende på hver og en af de andres læber i mange røde nuancer og giver værtinden et knus.

Tre fra flittigt opløste kærlighedsforhold med toiletsager som gave ser, straks de står i entreen, søgende på et sølvkræ på ryggen af en søhest der forsvinder ind gennem en sprække i loftets stuk, og giver værtinden et knus.

Deres lille barn med iPaden ser søgende på legende høns og giver med forældrenes hjælp værtinden et knus.

En fra udlandet er ikke nået frem. Jeg ser hende for mig søgende spørge fremmede om vej.

(- hudens puls hinandens febermemorer)

Ah

Ah, sagde mit svægs forskellige aldres skiftende stemmeføringer
i kor.

Imens jeg vågnede tidligt i morges på en luftmadras der hedder
good night.

Imens jeg cirklede omkring en violet sol i det disede vejr og det
stille tog til ligesom langvejs fra.

Imens en tirsdag gjorde klar til at skinne.

Eller var det dens hemmelighedsfotoner der gjorde klar til at danse?

(- ceremoniel)

Vanligt

På vej life size til det allertidligste tog eller det allersidste uvisse.
Jeg kommer bestandigt i tvivl.

Blandt apparater og flashbacks og tøj og arme og ben og børn og madva
og netværk filtret ind i mandlige og kvindelige farvninger.

Hefte sansninger af en forglemmelse her og en anden dér en tredje og
fjerde og hvor er den der mangler blevet af?

(- i drømme)

En million maratonløbere så helt spontant uforelskede ud i ansigterne og jeg tænkte hvad i alverden er det? De nærmeste i kødranden omkring de løbende rykkede uvilkårligt tilbage og så meget forlegne ud i luften. En lommetyvsvlignende mindreårig helt i sort rynkede smilende på næsen. Der blev udvekslet sms'er. Ingen havde tilsyneladende energi til at heppe under sådanne omstændigheder og jeg tænkte hvad nu? En million maratonløbere så helt spontant uforelskede ud i ansigterne og jeg tænkte det går ikke. Ikke her. Ikke blandt andre mennesker. De er jo ikke biler.

I et træ der kom ud af alle sine blade så jeg en blåmejse der med sine vinger åbnede min seen mere og mere blåmejsse flyve og forsvinde.

I mørkningen var der flere lyse tåger omkring mig der mimede måner.

Senere endnu gik min undren i stå hele tiden og natten føltes for gammel til også at være lyden af trin på trappen der kom nærmere og nærmere.

(- nu er der igen nogen der har stillet en daggyssimulator i overstørr ud til størskrald)

Aftenrøde

Her forsker neurologer og biologer og antropologer for øjeblikket
intensivt i kærlighedens væsen“ viser teksten på billboards langs
ovedindfaldsvejene til vidnenparken.
Et lyst areal forsynet med en hvid dag i januar og andre laboratorier.

(– *ku godt tænke mig at vise mit åh i øjnene frem*)

Gavetrang

Giv mig et tilløkkende på vejen tabt strå så tyndt
til at ridse luftens seneste adresse i det yderste
af mine kinder med.

Der hvor de forsvinder ind i en bil.

Lige der hvor deres fregner også er.

Et tilløkkende på vejen tabt strå så tyndt
af den slags der oprindeligt kun fandtes i uvirkeligheden.

(– *og hvor enhjørninger med unger flokkes*)